BRESLAU

Men da Søren Kierkegaard ankom til Berlin i maj måned 1843, var Hedwig Schulze ikke længere ansat ved operaen. Hun var rejst til Breslau, dengang en del af Preussen, nu en by i Polen, hvor hun var blevet ansat på Stadttheater in Breslau, en opera hvor også hendes moder tidligere havde været ansat.

At Hedwig Schulze forlod operaen i Berlin kom formentlig ikke som nogen overraskelse for det berlinske operapublikum. Allerede i december 1840 – et år før Søren Kierkegaard kom til Berlin første gang – gik der rygter om, at hun ville forlade Berlin og operaen. Det skete imidlertid først lidt over to år senere, nemlig den sjette januar 1843, hvor sopranen Pauline Marx (1819-1881) afløste hende på Staatsoper Unter den Linden.

Der gik, jævnfør Leipziger allgemeine Zeitung, rygter om, at Hedwig Schulze forlod operaen, fordi teatret ikke – da der skulle forhandles om en ny kontrakt – ville imødekomme hendes krav om en forøgelse af hendes løn. Hendes kontrakt med teatret blev dog forlænget, men på ringere økonomiske vilkår end den tidligere, formentlig fordi hun helbredsmæssigt ikke var sangmæssigt på toppen og derfor ikke kunne leve op til de krav, som teatret havde til udførelsen af en rolle. Det har hun formentlig fundet utilfredsstillende og derfor forladt Staatsoper Unter den Linden og taget til Breslau.

Operapublikummet i Breslau var, som man kan læse i en af byens samtidige aviser, ”Breslauer Zeitung”, begej-

strede over, at hun blev ansat på Stadttheater in Breslau, hvor man så frem til det kvalitative løft, hendes ansættelse ville afstedkomme.

På operaen i Breslau sang Hedwig Schulze i en række operaer, som hun tidligere havde sunget partier i ved operaen i Berlin og på operaerne i Darmstadt og Mannheim. Hendes debut på operaen i Breslau var som Amina i Bellinis opera "Søvngængersken", som hun – som nævnt – havde sunget på operaen i Darmstadt. Hun fik et stormende bifald og samtidens presse var begejstret. Både "Schlesische Zeitung" og "Breslauer Zeitung" roste hende for hendes musikalske sikkerhed, hendes kraftige ensartede stemme, hendes behagelige ydre og hendes evne til at smelte sang og scenisk optræden sammen til en enhed.

Efterfølgende medvirkede hun i tre operaer af Mozart, alle operaer som vi ved, Søren Kierkegaard elskede, nemlig i april 1843 i "Le nozze di Figaro", hvor hun sang Grevindens parti, der var den rolle, hun i januar 1839 debuterede i på operaen i Berlin. Og skal man tro de to aviser "Schlesische Zeitung" og "Breslauer Zeitung", så gjorde hun det med en så stor musikalsk sikkerhed, at man anså netop den opsætning af "Le nozze di Figaro" for at være den – dengang – til dato bedste opsætning, som teatret i Breslau havde haft.

Den anden opera af Mozart, som Hedwig Schulze medvirkede i ved operaen i Breslau, var "Don Giovanni", hvor hun sang Donna Annas parti, en rolle, som hun i februar 1841 havde sunget på operaen i Berlin. Og også her var "Breslauer Zeitung" og "Schlesische Zeitung" ovenud begejstrede: De roste hendes høje, lyse og bøjeli-

ge sopranstemme og hendes evne til at tilpasse sin sang til det dramatiske i operaen, men – bemærkede man – i højderne måtte hun anstrenge sin stemme meget.

Den sidste af de tre Mozart-operaer, som Hedwig Schulze sang på Stadttheater in Breslau, var "Die Zauberflöte", hvor hun sang partiet som Nattens Dronning, en rolle, der stemmemæssigt stilles store krav til, og som hun ikke havde sunget før.

Her synes der ikke at have været nogle problemer med stemmen, idet "Breslauer Zeitung" ikke nævner, at hun havde problemer med at nå de høje toner i dette svære parti, men derimod at hun, da operaen var slut, måtte kaldes ind til bifald et utal af gange. Hedwig Schulze har formentlig kendt til operaen, idet hendes moder tidligere havde sunget Paminas parti i "Die Zauberflöte".

I Breslau havde Hedwig Schulze tillige roller i to operaer af Weber, nemlig som Eglantine von Puiset i hans opera "Euryanthe", et parti som hun sang i Berlin i 1841, og som også hendes moder tidligere havde sunget, og som Agathe i "Jægerbruden", som hun sang på Staatsoper Unter den Linden i 1839.

Og i 1843 sang hun endvidere feen Geilas parti i Aubers "Der Feensee", en rolle, som hun ifølge "Schlesische Zeitung" fik bifald for. Den opera havde hun tidligere medvirket i – i Berlin – hvor hun sang Zeilas parti, en rolle som Søren Kierkegaard som omtalt formentlig har set hende i. Hun medvirkede også i Lortzings komiske opera "Zar und Zimmermann", som hun året før, 1842, havde sunget på operaen i Mannheim.

En helt ny rolle, udover rollen som Nattens Dronning